

ΠΕΝΕΝ

Εξευτελιστική και εξοργιστική για τους εργαζόμενους ήταν η αύξηση που ανακοίνωσε η κυβέρνηση για τον κατώτατο μισθό, ο οποίος παραμένει “παγωμένος” πάνω από μια δεκαετία και με την κυβερνητική απόφαση αυτό διαιωνίζεται...

Όπως είναι γνωστό με ευθύνη όλων των κυβερνήσεων την μνημονιακή περίοδο, ο κατώτατος μισθός δεν καθορίζεται από τις συλλογικές διαπραγματεύσεις των εργαζομένων και των συνδικάτων, αλλά από τον εκάστοτε Υπουργό Εργασίας.

Κριτήριο για την μεταβολή του κατώτατου μισθού είναι η αντοχή της οικονομίας, δηλαδή η ανταγωνιστικότητα του κεφαλαίου και των επιχειρήσεών τους.

Με τον τρόπο αυτό ο κατώτατος μισθός παραμένει σε επίπεδα πολύ κάτω από το όριο φτώχειας.

Είναι βαθειά υποκριτική η δήλωση του Πρωθυπουργού ότι «αυτή η αύξηση δεν καλύπτει τις ανάγκες των εργαζομένων, όμως έρχεται ως συνέχεια ενός γιγαντιαίου προγράμματος το οποίο ξεπέρασε τα 40 δις ευρώ» συγκαλύπτοντας το αναμφισβήτητο γεγονός ότι αυτά τα

πακέτα στήριξης είχαν κατεύθυνση και προορισμό κυρίως την εργοδοσία.

Για τους εργαζόμενους η κυβερνητική πολιτική επιφύλαξε επιδόματα εξαθλίωσης.

Είναι επίσης σαφές ότι και αυτή ακόμη η συμβολική – πενιχρότατη αύξηση δεν πρόκειται να την καρπωθούν οι εργαζόμενοι αφού με το μπαράζ των ανατιμήσεων σε βασικά καταναλωτικά αγαθά μειώνεται και υποβαθμίζεται καθημερινά το εισόδημά τους.

Το συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει και οφείλει να παλέψει για την κατάργηση όλου του αντεργατικού νομοθετικού πλαισίου, για την επαναφορά των συλλογικών διαπραγματεύσεων και των ΣΣΕ, για ουσιαστικές αυξήσεις στους μισθούς σε σύγκρουση και ρήξη με την πολιτική κυβέρνησης – ασικών κομμάτων – κεφαλαίου «περί ανταγωνιστικότητας» της οικονομίας.

Η Διοίκηση της ΠΕΝΕΝ